

Ny begæring om henvisning jfr. § 226, stk. 1 (forbud- og bevissikring)

Retten i Aalborg,
sag BS 27-50/2007 og BS 27-235/2007

Foreningen af danske Videogramdistributører
v/advokat Johan Schlüter
Højbro Plads 10
1200 København K

mod

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

Dette processkrift indeholder en redegørelse for begæringen om henvisning af sagen til landsretten i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1 på grundlag af den situation, der er opstået, efter at Vestre Landsret den 7. oktober 2008 i sag nr. V.L. B-0442-08 afviste min retlige interesse i at opnå en fortolkning af ophavsretsloven i et sagsanlæg mod kulturministeriet med henvisning til, at en afgørelse ikke har retskraft overfor tredjemand, og på det grundlag, at byretten og sagsøger i nærværende sag er enige om, at tvisten vedrører ophavsretslovens fortolkning.

1) Om det principielle i ophavsretslovens fortolkning

I en retskraftig kendelse besluttede Retten i Aalborg den 14. marts 2008 (bilag L) at henvise til landsretten en sag anlagt af mig mod kulturministeriet om spørgsmålet om fortolkningen af ophavsretslovens § 19, navnlig i forhold til bestemmelsen i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet. Der blev lagt til grund, at spørgsmål om lovfortolkning og herunder fortolkning af EU-lovgivning i forhold til national ret medfører, at sagen er af principiel karakter jfr. retsplejelovens § 226, stk. 1.

2) Min opfattelse af ophavsretslovens fortolknings betydning i nærværende sag

Jeg har ikke selv tillagt spørgsmålet om ophavsretslovens fortolkning betydning i nærværende sag, dels fordi det efter min opfattelse fulgte af byrettens henvisningskendelse, at spørgsmålet ville få sin løsning i retssagen mod kulturministeriet, og dels fordi jeg mener, at nærværende sager bør dreje sig om, hvorvidt jeg faktisk ophørte med at parallelimportere dvd-film efter den 29. oktober 2005, og om hvorvidt den korrekte fremgangsmåde for bevissikring blev fulgt.

LASERDISKEN

3) Byrettens og sagsøgers opfattelse af ophavsretslovens fortolknings betydning

Det fremgår af kendelsen af den 15. oktober 2005, at byretten hverken tillægger det betydning, om jeg faktisk ophørte med at parallelimportere film mere end et år forud for fogedforbuddets nedlæggelse, eller at bevissikringen på grund af en fejl blev gennemført uden den lovpligtige retskendelse, som først blev erhvervet, da jeg havde bedt om at få det bevissikrede leveret tilbage. Byretten har givet medhold til sagsøgerne og bemærket, at det af sagsøgte anførte er uden betydning. Sagsøger har anført i processkriftet den 8. september 2008 side 3 midtfor:

“Det kan lægges til grund, at parterne er uenige om fortolkningen af ophavsretslovens § 19”.

Byretten er tilsluttet sig dette. Uenigheden om ophavsretslovens fortolkning er det eneste, der er fælles for de to sager, så det kan lægges til grund, at byretten med sine bemærkninger om samme jus i de to sager også i dette spørgsmål er enig med sagsøger.

Det kan lægges til grund, at byretten og sagsøger er enige om, at der i nærværende sag er tvist om fortolkningen af ophavsretslovens § 19, og at fortolkningen er relevant for sagerne.

4) Vestre Landsrets vurdering af retlig interesse

Med henvisning til, at en afgørelse af retssagen mellem undertegnede og kulturministeriet ikke vil have retskraft i forholdet mellem mig og rettighedshaverne til de værker, jeg viderespreder, afviste Vestre Landsret at behandle spørgsmålet om ophavsretslovens fortolkning i den anlagte retssag mod kulturministeriet.

Situationen er derfor nu - i modsætning til tidspunktet for indlevering af mit processkrift - at der ikke vil blive truffet afgørelse om ophavsretslovens fortolkning i retssagen mod kulturministeriet, men at spørgsmålet om ophavsretslovens fortolkning er relevant i denne sag.

5) Konklusion

Intet er ændret for så vidt angår spørgsmålet om det principielle i ophavsretslovens fortolkning. Der er kun ændret på, under hvilken retssag spørgsmålet retteligt bør afgøres.

Medmindre retten i nærværende sag vil *underkende* byretsdommer Ole Høyers retskraftige kendelse om, at spørgsmålet om ophavsretslovens fortolkning henvises til landsretten jfr. retsplejelovens § 226, stk. 1, må den naturlige konklusion være, at nærværende sager henvises til landsretten både på grund af spørgsmålets principielle karakter og den betydning, som fortolkningen af ophavsretsloven ifølge byretten og sagsøger har for sagens afgørelse.

Følgende bilag vedlægges processkriftet vedrørende henvisning:

Bilag M Udskrift af dombogen for Vestre Landsret, 7/10-2008

Aalborg den 25. oktober 2008

Hans Kristian Pedersen